

Domov svätého Jána z Boha - „opravovňa duší“

„Viac som si začala vážiť to, čo mám, a prestala som hádzat' všetkých ľudí do jedného vreca, lebo za každým človekom je osobný príbeh aj dôvod, prečo sa dostal na ulicu, do krajnej núdze. Preto prosím o čnosť neposudzovať, neodsudzovať, učím sa to deň po dni,“ poznamená rehoľná sestra Laura, keď sa s ňou zhovára v Domove svätého Jána z Boha.

Je to zariadenie, ktoré prevádzkuje Hospitálska rehoľa sv. Jána z Boha (milosrdní bratia) už ôsmy rok. Denne tu poskytnú prístrešie, teplú stravu, hygienu aj ošatenie zhruba osemdesiatim klientom – ľuďom z ulice a v núdzi. Okrem toho im pomáhajú napríklad vybavovať doklady, prinavracat' ľudskú dôstojnosť, vieru v spravodlivosť. Sestra Laura predtým, než sem prišla, niekoľko rokov slúžila ako misionárka na Filipínach. V inom svete chudoby. Keď sa jej pýtam, či po návrate z misií našla „iné Slovensko“, pritaká:

„Za pár rokov sa veci dokážu zmeniť. Keď som sa vrátila, všade, kde som sa ocitla, či u lekára v čakárni, či na zastávke autobusu, všade ľudia len frľali a hundrali. A mne sa chcelo kričať: ‚Ľudia, vy neviete, čo je skutočná bieda!‘ Ale dnes vidím, že priepasť medzi chudobnými a bohatými narastá aj

u nás,“ konštatuje žena v modrom habite z Kongregácie misijných sestier služobníc Ducha Svätého.

Riaditeľ Domova svätého Jána z Boha Sven Šovčík, ktorý spomínané zariadenie vedie vyše roka, zas priznáva, že práve tu veľmi zmenil svoj vnútorný postoj k téme ľudí v núdzi, k téme chudoby. Prečo?

„Moju generáciu bývalý režim učil vnímať všetko len materiálne. A ja som si myslel, že stačí dať ľuďom jesť, umyť ich, obliecť, nechať ich prejsť pracovnou terapiou